

Երևան, 4 Հոկտեմբեր, 2021

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, փուր ինձ իմասպութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ՍՈՐՎԵՑՈՒԻՐ ԻՆՇԻ ԿԱՆՈՆՆԵՐԻ ՊԱՀԵԼՈՒ ԿԵՐՊԸ

Սորվեցուր ինծի, Տէր, կանոններդ պահելու կերպը,
եւ մշղապէս պիտի կափարեմ զանոնք:
Տուր որ հասկնամ Օրէնքդ,
որպէսկի կափարեմ եւ ամբողջ սրբով հնազանդիմ անոր:
Պափուէրներուդ շաւիղին մէջ առաջնորդէ զիս,
որովհետեւ անոնցմէ՝ հաճոյք կ'առնեմ:
Ըրէ այնպէս՝ որ սիրս պափուէրաններուդ փափաքի,
քան անձնական հարսփութիւն դիկելու:
Հայեացքս հեռացուր դափարկ բաներէն,
եւ քու կամքիդ գործադրութեամբ՝ կեանք փուր ինծի:
Ես քու ծառադ եմ, կափարէ ինծի փուած խոսփումդ,
այն խոսփումը՝ որ կու փաս քեզմէ ակնածողներուն:
Հեռու պահէ նախափինքը՝ որմէ այնքան կը վախնամ,
որովհետեւ վճիռներդ արդար են:
Միակ փափաքս է՝ հրահանգներդ կափարել.
Կեանք փուր ինծի, դուն՝ որ արդար ես:

ՃԱՐԱԿԱՆ - ԱՊՈՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւեն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսոս Փրկիչ մեղ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի պուէ եւ ի զիշերի,
ի նսպիլ ի փան, ի զնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երրեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ

ՀՎ

ԱՌԱՋԱԿԱՑ 17 ԳԼՈՒԽ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՄԱՏՈՒԹԻՒՆ 17:10-28

Չարունակելով իմաստուն խօսքերը, որոնք յափուկ են մարդ արարածին, ու միայն մարդ արարածին, որպէսզի մարդը ըստ այնմ ապրի, ու մանաւանդ՝ պատրաստուի այնպէս մը, որ երբ ժամանակը զայ մեկնելու այս աշխարհին ըստ այնմ պատրաստ ըլլայ: Որովհեքի յաճախ որքան ալ կը գրեսնենք, կը լսենք, մանաւանդ այս վերջին ժամանակահարուածին, երբ հարազարներ, ազգականներ, բարեկամներ այս կամ այն ձեռով կը մեկնին այս երկրաւոր կեանքեն, անոնց մեկնումը ցաւ կը պարճառէ, բայց որքանով մրածել կու դայ, որ յեփոյ մեր հերթն է երթալու, որովհեքի շափ որոշ է ու յափակ, որ մնայուն չենք, ու չենք կրնար ըլլալ, օր մը պիփի մեկնինք, սակայն հարցը մեկնիլը չէ, այլ որքանով պատրաստ ենք այդ մեկնումին, մանաւանդ մեկնումին պիփի յաջորդէ դիմաւորութիւն մեր արարիչին: Ահա այդ իսկ նպագրակով Առակաց գիրքը իր իմաստուն խօսքերով կու գայ սորվեցնելու՝ եթէ չենք գիփեր, յիշեցնելու՝ եթէ մոռցեր ենք:

10րդ համարը կու գայ ըսելու, թէ խոհեմ մարդը, այն մարդն է, որ յանդիմանութիւնը լսելով անմիջապէս կանդրադառնայ, կը գիփակցի ու դարձի կու գայ, որովհեքի որպէս մարդ, կրնանք սխալական ըլլալ, բայց այդ սխալին համար երբ յանդիմանութիւն լսենք, անմիջապէս զզապութեան կը հրաւիրուինք, ուրվիեքի այդ յանդիմանութիւնը մեր օգուզին համար էր, իսկ եթէ այդ խոհեմութիւնը չունինք, ոչ միայն յանդիմանութիւնը կը լսենք, ընդհակառակը, կը մերժենք, առաւել եւս նոյնիսկ զաւազանի հարուածը օգուզ մը կրնայ չունենալ: Ահա այս խօսքին իբրեւ հեփեւանք, երբ չար մարդը ոչ թէ միայն խօսքով, ոչ թէ միայն զաւազանով, այլ նոյնիսկ ամէն առիթ կ'օգուզագործէ ապսարամբելու, չարութիւն գործելու 11րդ համար:

«Եփաքրքրական արփայայփութիւն մըն է 12րդ համարը, ուր յիշեցում եւ օգուշացում մըն է որ կ'ընէ, երբ կ'ըսէ. «Աւելի աղէկ է ծագերը գողցուած արջին դիմաց ելլերու, բան յիմարին՝ իր յիմարութեան ժամանակ», թէ որքան վրանզաւոր է: 13րդ համարը մէկ այլ իմաստուն խօսք մըն է, ուր կու դայ մեզի պատրաստանը այն հարցուամին երբ յաճախ կը դառապինք այդ երեւոյթով. «Ով որ աղէկութեան փոխարէն չարիք կը հափուցանէ, չարիքը անոր դունէն պակաս պիփի ըլլայ»: 14րդ համարը կը օգուշացնէ հեռու մնալու կրիտէ, այլապէս ինչպէս որ չուրը անզամ մը որ իր ընթացքը ունենայ ալ դժուար թէ կանգնեցնել, նոյնպէս ալ կրիտի հասկացողութիւնը: 15րդ համարը օգուշացում է արդար դարպասքան գրեսնելու, որպէսզի յանկարծ ըլլայ թէ ամբուարիշը արդարացնել, իսկ արդարն ալ իբրեւ ամբարիշը համարել: 16րդ համարը յիշեցում մըն է, թէ ինչպիսին ալ ըլլայ գինը իմաստութեան, յիմարին համար ոչ մէկ արժեք ունի:

Յաջորդող համարները ցոյց կու դայ մարդուս նկարագիրը թէ ով ինչպիսին է և ինչ բան կը փնտու կեանքին մէջ, օրինակ. «կրի սիրողը յանցանք կը սիրէ», «կր սուրը բարձրացնողը իր կործանումը կը փնտուէ», «ծուռ սիրով ունեցողը աղէկութիւն չի գփներ», «նենզաւոր լեզու ունեցող մարդը չարիք մէջ կ'ինայ», ճշմարփութիւններ են, որոնք ցոյց կու դայ հեփեւանքը եւ արդինքը ինչ բան որ կը փնտենք: Խորքին մէջ այս բացապութիւնները նախազգուշացումներ են, որոնք պատրաստութեան առիթ են:

«Եփաքրքրական է 22 համարը, որ նաեւ մէկ դարբերակն է Պողոս Առաքեալի խօսքին երբ կ'ըսէ. «Ուրախ եղէր, ուրախ եղէր, դարձեալ կ'ըստ ուրախ եղէր Տիրոջնով»: Այսօր հազար ու մէկ ձեւեր կը փնտուենք, կ'որոննենք, դրամ կը ծախսնենք այդ ուրախութիւնը ձեռք ձգելու համար, բայց դեսէք Առակաց գիրքը ուրիշ բանի մէջ կը դեսնէ այդ ուրախութիւնը, սրբի ուրախութիւն, որը սիրսու լեզուն է ուրախութեամբ: Ընդհանրապէս մեր դուները կրնան լեզուն ըլլալ, մեր սեղանները կրնայ ճնիս ըլլալ, մեր գրանները կրնան լեզուն ըլլալ, բայց դարձակին պարապութիւն մը կայ, այն, որովհեքի այդ բոլորը նոյնիսկ եթէ ժամանակաւոր ուրախութիւն դայ, սակայն այդ ուրախութիւնը խարուաիկ ուրախութիւն է, կեղս ու ժամանակաւոր: Անոր համար ալ Առակաց գիրքը կու գայ եւ կ'ըսէ. «ուրախ սիրով դեղի պէս օգուզակար է, բայց կոքրած սիրով ուսկորները կը չորցնէ», իսկ ինչ բանէ մեր սրբերը կը կոքրին եթէ ոչ մեղքի պատճառով, ուրիշին ցաւցնելով:

Յաջորդող համարները դարձեալ կը ներկայացնեն այն իրավիճակը թէ ինչպէս անօրէն մարդը արդարութեան ճամբան ծույրու համար կաշառք կը վերցնէ 23 հմր: Խոհեմ մարդը միշտ իմաստութեամբ կ'առաջնորդուի 24 հմր: Այն զաւակը որ իմաստութեամբ չապրիր, ուրիշ բան չէ եթէ ոչ իր ծնողքին դրբութիւն 25 հմր: 27-28 համարները ցոյց կու դայ թէ նոյնիսկ յիմարը եթէ կրցաւ զուսպ ըլլալ ու լուս մնալ իմաստուն ու հանճարեղ կը սեպուի: Այլ խօսքով երբ, ուր, ինչ առիթով եւ ինչպէս լեզուն գործածելու մասին է, որ միայն կրնանք այդ բոլորը ընել երբ իմաստութեամբ կ'առաջնորդուինք: